

Politechnika Łódzka

Opublikowano *Politechnika Łódzka - Rekrutacja* (<https://rekrutacja.p.lodz.pl>)

The poster features a photograph of Anna Kania, a young woman with glasses and a dark vest over a white shirt, working at a table. To the right of the photo, the text reads: **E²TOP**, **ANNA KANIA**, **Grzejące kompozyty tekstylne dla budownictwa, czemu nie?**, **Opiekun naukowy: dr hab. inż. Marcin Barburski, prof. uczelni**, and www.e2top.p.lodz.pl. The poster also includes a small PŁ logo and a decorative arrow graphic.

Dlaczego wybrałaś Politechnikę Łódzką?

Chodziłam do gimnazjum i liceum PŁ, dlatego Politechnika Łódzka jest mi po prostu bliska. Poza tym włókiennictwo i przemysł mody to jedyny taki kierunek w Polsce. Wcześniej studiowałam medycynę na kierunku lekarskim, ale to dopiero na PŁ się odnalazłam, zwłaszcza że moje studia to idealne połączenie artystycznej ścieżki z naukową. W zakresie włókiennictwa badamy właściwości włókien, materiałów czy tkanin, przemysł mody to natomiast część kreatywna, która umożliwia projektowanie. Hobbystycznie szydełkuję, robię na drutach, trochę szyję, dlatego kierunek pokrywa się również z moimi zainteresowaniami.

Czy Twój kierunek studiów jest powiązany z projektem, którym zajmujesz się w E²TOP?

W programie E²TOP włókiennictwo łączę z budownictwem, co wskazuje na interdyscyplinarność mojej

dziedziny, której elementy funkcjonują także w medycynie, transporcie... wszędzie tam, gdzie mamy jakikolwiek materiał.

Mój projekt pt. „Grzejące kompozyty tekstylne dla budownictwa – czemu nie?” jest związany z wyszywaniem struktur nitki przewodzącej na siatce lub materiale, który później będzie mógł zostać wbudowany w ścianę. Razem z prof. Marcinem Barburskim przeprowadzimy badania związane z doбором odpowiedniej nitki czy pasującej metody połączenia tej nitki z tkaniną lub włókniną. Wspólnie próbujemy znaleźć taki element grzewczy w budownictwie, który sprawiłby, że komfort cieplny pojedynczej osoby byłby większy od tego, który daje jeden kaloryfer w pokoju (pomimo obrotu powietrza, osobie siedzącej przy kaloryferze jest bardzo ciepło, natomiast tej, która siedzi po drugiej stronie pokoju, jest zimno).

Czyli to, co tworzysz, będzie służyło do ocieplania.

Zgadza się. Na razie pomysł jest taki, żeby spróbować stworzyć materiał, który byłby wbudowywany pod tynk, co pozwoliłoby nam ogrzewać poszczególne sekcje. Wtedy na przykład jeden kwadracik grzałby mocniej w momencie, gdyby siedziała przy nim osoba, której jest zimniej. Inny kwadracik mógłby grzać trochę słabiej. Rozwiązanie mogłoby się sprawdzić, chociażby w szkołach czy biurach, ponieważ wtedy każda osoba może ustalić temperaturę, która jej odpowiada, a pokój ogrzewany jest z czterech ścian, a nie z jednego kaloryfera, znajdującego się w konkretnym miejscu.

Będzie można tym sterować?

Tak, po napisaniu odpowiedniego oprogramowania, które mogłoby stanowić dalszą część projektu. Tymczasem zależy nam na tym, aby dopasować parametry materiału z nitką przewodzącą, żeby grzała ona jak najefektywniej i jak najwięcej, a przy okazji zużywała jak najmniej prądu. Udoskonalanie projektu prowadziło do sterowania wynalazkiem w różnych sekcjach.

Co skłoniło Cię do zapisania się do tego projektu?

Koleżanka mnie zachęciła, ponieważ na początku nie wierzyłam w swoje możliwości. Później uznałam, że byłoby to coś dodatkowo do zrobienia na uczelni, jeśli chodzi o pracę badawczą, której na pierwszym

roku właściwie się nie smakuje. O projekcie dowiedziałam się od prof. Barburskiego, a dzięki działaniu w E²TOP poznaję specyfikę pracy naukowej. Zainteresował mnie też temat ze względu na to, że mieszkam w inteligentnym domu, który projektował mój tata, więc od początku miałam z tym dużą styczność.

Należysz do Akademickiego Chóru Politechniki Łódzkiej. Można połączyć tak różne pasje?

Jasne, że tak, chociaż wymaga to swego rodzaju logistycznych umiejętności. Zapisałam się do naszego chóru na początku roku akademickiego – jestem sopranem, czyli śpiewam najwyższe dźwięki. To ciekawe doświadczenie, ponieważ w chórze głosy muszą zależeć od siebie, przy projekcie zaś pracuję sama lub z mentorem. AChPŁ to dla mnie metafora tego, co można osiągnąć, działając w grupie.

Rozmowa i opracowanie: Paulina Krygier

Zdjęcia: Jacek Szabela

Ania Kania jest osobą nad wyraz kreatywną, której pomysły zaskakują swą innowacyjnością. Do projektu podchodzi z wielkim zaangażowaniem, a jej ciekawość dodatkowo motywuje ją do działania. Sumiennie realizuje swoje obowiązki, dbając o każdy detal, a wszelkie sugestie sprawnie wprowadza do projektu. Praca z nią to prawdziwa przyjemność.

dr hab. inż. Marcin Barburski, prof. uczelni, Instytut Architektury Tekstyliów PŁ

Wprowadzone przez: Aleksandra Pawlik, 21.06.2022,
Data aktualizacji: 08.08.2022

Adres URL

źródła:<https://rekrutacja.p.lodz.pl/pl/news/poteguj-mozliwosci-w-programie-e2top-anna-kania>

Odnośniki

[1] <https://style.p.lodz.pl/>